

EPERJESI LAPOK

Sárosmegye s városainak társadalmi s gazdasági érdekeit képviselő hetilap.

Az eperjesi „Széchenyi-kör“ és a „Sárosmegyei gazdasági egyesület“ közlönye.

Szerkesztői iroda:
Főtcza, 98. sz. a.
Ide intézendő minden a lap szellemi részét illető közlemény.
Kiadóhivatal:
Az Eperjesi Népbank helyiségeiben, főtcza 2. sz. a.
Ide intézendők az előfizetések, hirdemények s a kiadás körüli panaszok.

Megjelen: minden vasárnap.
Előfizetési ár: vidékre postán vagy helyben házhoz küldve:
Egy évre 5 frt — kr.
Félévre 2 „ 50 „
Negyedévre 1 „ 25 „
Hirdetéseket elfogad: Haasenstein és Vogler Budapestben és Bécsben, G. L. Daube m. Frankfurtban.

HIRDETÉSI DÍJ:
háromhasábos petit sor egyszeri hirdetése 5 kr., többszörös hirdetés jutányosabb.
— **Bélyegdíj:** minden hirdetésért külön 30 kr. —
Nyitltér minden sor 10 kr.
Kéziratok és levelek vissza nem adatnak. — Bérmentetlen levelek csak ismerős kezektől fogadotnak el.

A megyei tisztújítás.

A megyei tisztviselők kara egyike a legfontosabb tényezőknél az önkormányzat szervezésében. Ők képezik a hatalom mindenüvé terjedő karját és figyelmét; bennök találja a törvény az öt elevenítő szellemet, magyarázót, foganatosítót; ők közvetítik ezer és ezer irányban az államigazgatás és a megyei önkormányzat munkálkodásának vívmányait, az egésznek a részekkel való érintkezését; az ő kezeikbe vannak letéve a legfontosabb megyei érdekek, az ő hibáik miatt szenvedhetnek, az ő ügyességök és tapintatosságuk által emelkednek és virágozhatnak a helyhatósági közügyek.

E szerint nem is csoda, hogy a megye közönsége minden tisztújítás alkalmával szerfelette érdeklődik tisztikarának mikénti megválasztása iránt, s azon van, hogy az lehetőleg a legképeesebb, legtisztább jellemű s legkiválóbb elemekből szerveztessék.

Bármit is mondjanak a centralisztikus közigazgatás doktrinárjai, annyi kétségtelen, hogy minden nemzet, mely a szabadságra és függetlenségre súlyt fektet, az önkormányzatban és ezen önkormányzat tisztviselőinek megválasztásában mindenkor és mindenütt elsőrangú népszabadsági jogot látott, melyről lemondani — a választási rendszer nagy hibáinak dacára is — csak az olyan nemzet szokott, a melynek kebelében az önkormányzat iránti érzék eltompult; a hol az önkormányzatnál szükséges önálló s anyagilag független elem egészen hiányzik s pusztán az államhatalom mindenható gyámságában és mindentevésében kerestetik és találtatik fel a gyámhatóság remediuma.

Minálunk az önkormányzati érzék oly-

annyira ki volt, s mondhatni ki van fejlődve, hogy Magyarország — Angliát kivéve — az önkormányzati institutiók klasszikus hazájának tekinthető. Igaz, hogy a megyétől el lett véve a törvényhozásnak irányadó követi megbízás, el a hadügy, a pénzügy, az igazságszolgáltatás, s e funktiók elvonásával a polgári jog és a szabadság köre tetemesen megszorított; de viszont az is igaz, hogy az utolsó időben a megye: az ezek helyett behozott és idővel fejleszhető községi autonómia, a közigazgatási teendők szélesbítése, a kvalifikacionális törvény behozatala, és a megadóztatási jognak meghagyása által tulajdonképpen azzá lón, a minnek lenni kell: területi önkormányzati közeg, mely lefelé az államhatalomnak önkormányzati végrehajtója, felfelé pedig az önkormányzati hathatós faktora.

Persze a régi megyével szemben az új megye nem bírhat az amazt körülsugárzó nymbussal. A körülmények és viszonyok nem fejlődtek még annyira, hogy az új megyének praktikus iránya és feladata általánosan elismertethessék.

Nem oly csekély pedig ezen új megyék hatásköre, a mint azt túlzott ellenei kürtölik. Eltekintve attól, hogy a megyék jelenleg is foglalkozhatnak közérdekű, sőt országos ügyekkel, ezeket megvitathatják, azokra nézve megállapodásukat kifejezhetik, a többi törvényhatósággal és a kormányval közölhetik s kérvény alakjában a képviselőházhoz felterjeszhetik, — a megye működésükre sok mindenre terjed ki. Ott van ugyanis a helyi érdekű szabályrendeletek alkotása, a különböző pénztárak és alapok kezelése, a gyám- s gondnoksági ügy, a kisebb polgári peres ügyekben való eljárás, az országgyűlési képviselők, a megyei tisztviselők stb. választása,

egyleti és gyülekezeti tárgyak, egészségügy, rendészet, cseléd- s szegényügy, súlyok, mértékek, mezei- s erdei rend, királyi kisebb haszonvételek, ipar- s kereskedelmi ügyek, állattenyésztés, kisajátítás, felekezeti ügyek, közoktatási nevezetesen népiskolai ügyek, a közmunka és közlekedés tág mezeje, az ujonozás, ellenőrzés, nősülés, felmentés, elbocsátás, beszállásolás, ló-összeírás, ló-osztályozás, az élelmezés, az egyenes adók összeírása, beszedése és végrehajtása, egyes fogyasztási adók kivetése stb., mindez annyi és oly fontos ügy, hogy a legtúlzottabb autonomista is kénytelen belátni, miszerint a jelenlegi megyei közigazgatás oly tér, melyen az önkormányzati tevékenység minden irányban, a legvitálisabb ügyek elintézésében érvényesülhet.

Jövőre a megyei önkormányzat nem paszió, hanem élethivatás, nem dilettantismus, hanem szakismereten alapuló feladat lesz, mely csak képzett, megbízható és gyakorlott tisztviselők által vezethető, a megye közönségének ellenőrzése és felügyelete mellett.

Körülbelül ezen s ehhez hasonló érzületől volt áthatva megyénk közönsége, midőn e hó 19-én Eperjesre összesereglett, hogy önkormányzati jogainak legfőbbikét: a tisztújítást gyakorolja. Nagy számmal jelentek meg a bizottsági tagok a két, egymásután következő napon megejtett tisztújítási aktusra. Pártusakodás, szenvedély és preszió nélkül folyt le ezen fontos aktus, s egy-két alkotmányos kivégzésen kívül, oly csendesen folyt le, mintha kandallónál szivarfüst mellett ment volna végbe.

A választás lefolyásának képét a következőkben adjuk.

T Á R C Z A.

Miért kerüllek?

Ha most egyedül bolyongok
Mint az elátkozott szellem,
Ha kerüllek . . . ugyan mond meg
Mit törődöl te most velem?

Kerüllek én a mióta
Sötét szemed megigézett,
Az életem oly sötét most
Mint két szemed, mely rám nézett.

Kerülöm égő hatását
E sugárzó, csodás fénynek,
Melyből rám még nem mosolygott
Egy sugára a reménynek.

Kerüllek, hogy ne halljalak . . .
Ha szólsz hozzám olyan e hang,
Mintha akkor megkondúlna
Szívemben a vesztőharang.

Kerüllek . . . oh mert tenned
Megismertem egy világot,
A mely enyém nem lehetett,
A mely után beteg vagyok.

És mert e nagy betegséget,
Most a szívemben viselem,
Hát csoda-e, hogy bolyongok
Mint az elátkozott szellem?

Geraldine regénye.

Elbeszélés, írta R. P. O.

Es ist eine alte Geschichte
Doch bleibt sie immer neu,
Und wenn sie just passiert,
Dem bricht das Herz entzwei.
Heine.

A miniszterelnök termeiben, melyek vakító fényben úsztak, Páris előkelő világa mulatott. A társaság a zeneteremben feszült figyelemmel foglalta el a zongora körüli tért.

A zongorán igéző keccsel Páris legszebb asszonya, Solmaris herczeg tábornagy neje játszott.

Játéka elbűvölé a hallgatókat s a férfivilág csodálattal vegyes exaltációval bámulta a szép Geraldinét, a hölgyek pedig kérlelhetlen gyűlölséget egy mosoly által fedve, irigyelték az ünnepeket divathősöt, kinek egész Páris tömjénzett. Solmaris, a büszke, a méltóságteljes, komoly katonai megalégedés mosolyával ajkain szirtén elmerengett bájos neje szép érdekes vonásain.

— Ah! kedves barátom, szólta a miniszterelnök a tábornagyhoz fordúlva, ön valóban irigylésre méltó ember, a herczegnő nemének ritka gyöngye.

— Ah igen! ő egy megbecsülhetlen kincs, az én kincsem, s én őrzöm, Argus szemével őrzöm kincsemet. De jaj a vakmerőnek, a ki e kincsemhez hozzá nyul, az a halál fia. Hisz ön tudja barátom, hogy Franciaország legrenomirtabb lövője, 26 csatának és 60 párbajnak vagyok hőse.

Geraldine herczegnő alig fejezte be nagyszabású játékát, midőn a szolga hangosan jelenté:

— Aubersac Gaston lovag!

A bájos Geraldine elsápadt s a midőn a distinguált, vonzó és az esprittől sziporkázó Aubersac lovag a terembe lépett, ajkain egy halk felkiáltás hangzott el s görcsösen fogódzott a mellette álló urak egyikének karjába, de ugyanekkor tévővázó tekintete férje villogó, szűrő, parancsoló tekintetével találkozván, összeszedte minden erejét s egy nyájas mosollyal mondá:

— Uram! egy pohár vizet.

A táncsteremben az orchester andalító kerengőre kezdett s a társaság oda és a játéktérkébe vonult.

A szép Geraldine, a midőn Aubersac lovag mellett elhaladt, halkán suttagó:

— Kövessen a jobboldali ajtón át. . .

— Gaston! kezdé remegő hangon a herczegnő, midőn a lovaggal egyedül volt, Gaston én oly rég nem láttam önt.

— Két éve múlt már annak, hogy ön a dúsgazdag, ünnepeket és irigylet Solmaris herczegnő. Két év óta zsákmánya ön ama brutális, zsarnok kényúrnak! szólta a keserű gúnynak mosolyával Aubersac.

— Nagyon jól tudom Gaston, hogy megérdemlem szemrehányásait.

— Geraldine! Oh Geraldine, kiáltá fel fájdalmasan, ön soha sem szeretett engemet. Ön nem tudja, hogy mit tett velem. Pedig egész életem önnek volt szentelve, felforgattam volna a mennyt és poklot, hogy önt boldoggá tegyem hogy önnek, istennőmnek, méltó templomot építsek és ön megszegte a hűség esküjét, gúnyt özött szerelmemből és megtörte szívemet.

— Gaston! Gaston könyörület. Oh minő rémitően hangzik e vád! kiáltá fel a herczegnő, arcát kezeibe rejtve.

— Sokat, nagyon sokat szenvedtem, kezdé

A tisztújítás lefolyása.

1. A közgyűlés megnyitása s a főispán úr elnöki beszéde.

A megye közönsége ünnepélyes isteni tisztelet után a megyei nagyeremben gyűlvén egybe, a terem minden részéből felhangzó zajos éljenek hirdették, hogy főispán úr ő méltósága a közönség körében megjelent.

A szűnni nem akaró éljenések lecsillapulta után, a főispán úr elfoglalta elnöki székét, előadta, miszerint megyénk 1878. év óta közmegelegedése működő jeles tisztikarának mandátuma a folyó év végével lejárván s az akként üresedésbe jövő megyei összes tiszti állomások az 1870. évi 42. t. cz. 65. §-a értelmében a legközelebbi 6 év tartamára választás útján lévén betöltendők, természetesen, de egyúttal örvendetesen találja, hogy a megyei bizottság tagjait oly rendkívüli szép számban van szerencséje üdvözölhetni.

A modern alkotmányos megye periodikus funkciójának kétségteleen legfontosabbika az általános tisztújítás, mert befolyásának s eredményének üdvös vagy káros hatása — a szerint, a mint azok vagy bölcs belátással párosult jóakaró igazság, vagy a szenvedély sugalta vak pártoskodásnak szüleményei, kiterjed a megye organismus minden szerveire, ezek által a megye lakossága minden rétegeinek vitalis érdekeire, de sőt nem ritkán az illető megye általános társadalmi viszonyainak mikénti alakulására is.

A kiknek figyelmét hazánk megyéinek története ki nem kerülte, tudják, miszerint nem egy megye sáfulett meg keserűen és síni néhol még ma is, — gyakran évtizedeken át, társadalmának egy-egy féktvesztett szenvedély és restauratívális pártusának forrásaira visszavezethető ziláltságát.

De kérdezhetné valaki a bizottsági tagok közül, hogy mire való e komor árnyképeknek ez alkalmalmi felidézése? csak azért tette azt, hogy könnyebben érthetővé tegye ez által, mélyen érzett boldogító a feletti édes örömet, hogy szeméit e tárgyban bár merre jártatva — a véstjóslo szenvedélyes felgerjedésnek nyomait sehol, de mindenfelé csak is a nyugodt, komoly meggyőződésnek, a bizalom és jóakaratra tiszteletgerjesztő kifejezésével találkozik a megyei bizottsági tagok férfias arcvonásaiban.

A midőn három évvel ezelőtt, az isteni gonviselés s Felső Urunk királyunk megtisztelő parancsára a díszes főispáni helyet, nem minden tétovázás nélkül elfoglalta, nem az — akár politikai, akár családi vagy hitfelekezeti érdekközöség szerint netalán csoportosult pártok egyike vagy másikának számító dédelgetését vagy üldözését, de ellenkezőleg határozottan az ezek közötti surlódások előidézésének gondos és következetes kerülése mellett — ezek netalán ellentétes érdekeinek gyöngéd, békés módoni összeegyeztetését vagy legalább az erre való becsület és következetes törekvést, tűzte ki, nem könnyű feladatát.

Boldognak érzi magát a mai tisztújító közgyűlésnek fennebb jelzett harmonikus phisiognomiáját legalább némi részben ez irányban törekvése sikerének tekinthetni s jelezhetni. Mély elismerő hálás köszönetet mond a tekintetes bizottságnak mindazon számos, nagyérdemű veterán tagjainak, kik őt ezen, jóakaratra közreműködésük nélkül, bizonyára el nem érhetendett siker felé irányzott becsületos törekvéseiben támogatni

mindannyiszor késznek bizonyultak s becses támogatásukat — ez alkalomra, valamint jövőre is bizalommal kérve és remélve, — ily kedvező auspiciumok között ószinte édes örömmel és teljes megnyugvással nyitva meg ezennel Sáros megye törvényhatósági bizottságának a mai napra kitűzött alakuló, tisztújító s egyszersmind rendszeres évnegyedi közgyűlését.

Mielőtt azonban az általános tisztújításhoz fogna, egy szomorú fájdalmas kötelességet kell teljesítenie: Péchy László árvaszéki úlnöknek váratlan lesújtó elhalálozásáról kíván megemlékezni; nem tartja szükségesnek a megboldogult érdemeit részletezni s hiszi: hogy a megye közönségének egyetértésével találkozik azon indítvány, miszerint Péchy László elhunyt feletti fájdalomnak jegyzőkönyvi kifejezés adassék.

Ezen több helyütt leikes éljenéssel fogadott s a megyebizottsági tagok közhelyeslésével találkozott elnöki megnyitó beszéde ben foglalt indítvány mint a közérületnek kifejezése, jegyzőkönyvileg nyert kifejezést, mire főispán úr ő méltósága a megyei bizottságot alakultnak kijelenté.

2. Az alispán leköszönő beszéde.

Szót emelt azután Péchy Zsigmond megyei alispán s beszéde során mindenekelőtt kijelentette, hogy a megyei tisztikarnak az 1870. 42. t. cz. értelmében 6 évre nyert tiszti megbízatása lejárván, a kezükbe letett hivatalos hatalmat, a megyei bizottmányok bölcs belátása szerinti kiosztás czéljából tiszteletteljesen visszaadja.

Kijelenti továbbá, hogy a megyei közönség által hat év előtt nyilvánított bizalom átvétele alkalmával, azon erős elhatározással lépett a megyei tisztikar a hivatalos légkör szentélyébe, hogy a megyei közönség bizalmára méltók s nehéz feladatuk lelkes munkásai leandnak.

Vajjon e szándékának megfelelt-e az eredmény, annak megítélésére a megyei közönség lévén hivatal, a tisztikar annak igazságszeretében teljesen megnyugszik, mert tudja, hogy nemcsak a számos kifogás alá eső tényleges állapotot, de a fennálló viszonyokat is figyelmére fogja méltatni.

Már pedig viszonyaink lehetetlenné teszik, a fenálló rendszer keretén belül, egy kifogástalan közigazgatási állapot létesítését.

Közigazgatási rendszerünk alapján téves, feltételez egy tágkörű községi autonóm hatóságot, mely hivatala volna nemcsak a község belügyeit ügyszólván önállóan intézni, de az állami, a megyei közigazgatás végrehajtó közegének fontos feladatát is teljesíteni.

Nem vonja kétségbe, sőt örömmel elismeri, hogy községi előjáróink jóakarata és készsége kifogás alá nem jön, de ószintén ki kell jelentenie, hogy nem állanak a képzettség azon fokán, hogy fontos feladatukat teljesíthetnek.

Ezen meggyőződés után a megyei tisztikar előtt csak két út állott nyitva, — vagy a fennálló nehézségekkel megküzdeni, vagy pedig oly községi szervezetet kérelmezni, melylyel a közigazgatás irányában elméletileg méltán támasztható igények is kielégíthetők.

A tisztikar a megyei közönség intenczióinak megfelelőleg járt el — midőn a csakis nagymérvű községi póték emelésével járó utóbb említett közigazgatási igényt szóba nem hozta, hanem a felette terhes irodai teendők mellett is törekedett a helyszíni igényeket lehetőleg kielégíteni s az e tekintetben leginkább észlelt hiány melegségül megjegyzi, hogy az előírt alaki eljárás oly tér,

mely az eredményes helyszíni eljárást szintén nem teszi lehetővé.

A felsőbb hatóságokkal való érintkezés feljogosítja annak kijelentésére, hogy mint az állami közigazgatás közvetítői feladatukat oly mérvben oldották meg, hogy méltó indignációval utasíthatja vissza a megyei rendszer túlbuzgó elleneinek divatos és sértő frázisait.

A megyei utak állpota, a tisztikar kezelésére bízott megyei alapok növekedése arról tanúskodnak, hogy a sáfarkodásunkra bízott vagyonnal lelkiismeretesen bántunk.

Az inség alkalmával a tisztikar magatartását megőrkítő, elismerő határozata a megyei közönségnek bebizonyította, hogy a tisztikar ezen válságos időben a humanitás kötelességét kielégítőleg oldotta meg.

Utalva a 6 éven belül megtartott közgyűlések nyugodt hangulatára, jogosultnak tartja a tisztikarnak azon reményét, hogy a megyei közönség bizalmát nem játszotta el, azt legdrágább kincse gyanánt ápolta, megőrizte s épen azért a multért ószinte hálás köszönetét nyilvánítván, a választás esélyei elébe a tiszta öntudat, az igazság és méltányosság iránti erős hite nyugodtságáindulat forral tekint.

A mi saját színtjét illeti, a megye közönségének iránta tanúsított támogatását annak tulajdonítja, hogy a közönséget meggyőzőnie sikerült arról, miszerint tettének indokát a legjobb forrásból meríti.

Kerülve a politikai és személyes ellenérdekek szenvedélyének felizgatását, a tárgyilagosság higgadságával törekedett a megye nyugalmát megóvni s a legjobb tudomása szerint előmozdítani. A kölcsönös bizalomban hite volt azon lelkesítő szózat, mely gyenge erőit fokozta s tevékenységét a határozottság jellegével ékíté. S ha idők multával ereje s határozottsága lankadni is fcg, a megyei közönségnek, általa mindig legszebb jutalomnak tartott bizalma, lesz életének azon kedvenc emléke, melyben fogyatkozásáért kárpótlást, vigasztalást és örömet keresni fogja.

Ezzel hivatalának jelvényét: — a megyei pecsétet ép oly szepítőtelennül, mint a hogy átvette — átadva, magát s lelépő tisztársait a megye közönségének jóindulatába ajánlja.

3. A választást megelőző előintézkedések.

Az alispán beszéde után, melyet a megye közönsége a rokonszeny helyeslo nyilatkozatával fogadta, a főispán úr mindenekelőtt a tisztújítás tartamára jegyzőül Dr. Tahy Mihályt s tiszti ügyészül Kovaliczky Mihályt helyettesíté. Erre megalakított a kijelölő választmány, melyben a főispán úr törvényadta joginál fogva: Péchy Luczian, Bánó József és Bornemisza Ádám bizottsági tagokat hívta meg s a megye közönsége pedig maga részéről, Péchy Zsigmond, Ghillány József és Jelenik-Almássy István bizottsági tagok választattak meg, s miután a szavazatszedő küldöttséget is, Berzeviczy Tivadar elnöklete alatt, Semsey Boldizsár, Sztempák Ignác, Pletényi Endre és Beór Kálmán bizottsági tagok személyében kinevezte, a megalakított s elnöklete alatt működésre hivatott kijelölő választmányt, lakosztályába való tanácskozára híván fel, a közgyűlést a kijelölő választmány működésének tartamára felfüggeszté.

Folytatás a mellékleten.

— Ah Geraldine, az ön toiletteje valóban királyi, ön varázslóan néz ki, a jó nápolyiaknak lesz mit bámulniok.

— Én már jó ideje várok önre, szolt a herczegnő mosolyogva.

— Pardon Geraldine, fontos ügyek hátráltattak pontos megjelenésomban. Foglaljon helyet, mig befognak, egy kis epizodot fogok önnek elbeszélni.

Solmaris neje mellett foglalt helyet. Geraldine megijedt, a midőn a herczegre tekintett, férjén szokatlan i gatottságot vett észre, ajka körül a megelegedés kaján mosolya játszadozott, egész arca démoni kifejezésű volt.

— Egy dühös, borzalmas férjről akarok önnek beszélni — folytatá a herczeg — aki az örületig féltékeny neje, és egy sehonnai szelcsap imádóról, a ki a férj nejét akarta elcsábítani.

— Georges én nem értem önt, szolt Geraldine, erősen ajkaiba harapva.

— A nagy talány kulcsa e levél kedvesem. Figyeljen a levélre: „Ön eltűnt előlem, s én két nap örült kínjai után eszeveszetten indultam nyomait felkeresni. Ah! ime végre rémítő lelki küzdelmek után eljuték az ön közelöbe. A tyrannus megtörte az ön lelkét, ön szenved, ön boldogtalan, s az ön ijedt, kétségbeesett arca mint egy phantom kísért mindenüvé, szüntelenül fülembé sutogva! szabadíts meg, ragadj ki a tigris karmai közül: És én siettem az ön megszabadítására. Ön nem lehet egész életén át egy emberhez lánczolva, kihez egy csepp rokonszeny sem kötheti, a ki magasztos isteni lényét soha sem foghatja fel e végtet sívár és elviselhetlen. Beszélmem kell önnel, igen közös sorsunk érdekében. Jelölje ki számomra a helyet, a hol önt, életem egyetlen üdvét ismét viszont láthatom. Igen Geraldine, mert az

egy kínos szünet után. Ha ön tudná, minő rémítő agoniát állottam ki. Szerettem önt szentül, lángolóan, örjögve, de atyám közeli bukása, — igen, szüleim kétségbeesítő, zilált helyzete, atyám aggodalmas arca, anyám könnyei, kérései, oh! ezek vitték engemet ama szörnyű lépésre. De higgye el Gaston, a gazdagság, a fényes cím, a pazar kényelem, egy pillanatra sem felejtették velem égő fájdalmamat; az ünnepelt, csodált és frigyelt Solmaris herczegnő ajkának mosolyával csak szétzúzott keblének tátongó sebeit takarja el a világ szemei elől. Sok éjt viraszték át könnyezve, gyakran zúgolódva az emlékezet, az istennek eme átkos adományá ellen. Elvégre is felizgattam idegeimet, átadám magamat teljesen egy zajos élet kábító mámorának, szükségem volt a Lethének egy cseppjére, hogy össze ne roskadjak. Gaston! ime térdeimen állva kérek öntől bocsánatot, én nagyon vétettem ön ellen, de mindazon által ne nézzen ön megvetőleg reám, ne tartson aljassnak. Hitzegő csak egyszer voltam s nem leszek többé soha. Majd meglátja édes Gaston. Férjemet loyális embernek fogom tekinteni, nem fogok megfélekezni női kötelességeimről, zsarnokságát teljes odaadással fogom túrni, mint rabszolganó. Nemes resignatióval fogom viselni az ön ellen elkövetett vétkeim megtorlását, mosolygó martyrnő leandek. Oh igen Gaston, hisz a nagy fájdalom elapasztja végtére is a könny forrását, erőssé, hősökké tesz bennünket, mindenek elviselésére képesft. Gaston, oh Gaston bocsásson meg s igérje, hogy feled engem, hogy vigaszt fog keresni, emelje le a szörnyű súlylyal szívemre nehezedeó vádat, hogy önt boldogtalanná tettem.

— Geraldine, én rég megbocsájték önnek, de feledni önt, arra képtelen vagyok, szolt Aubersac, a hölgyet magához felemelve.

— Geraldine én nem nézhetek önre.

— Köszönöm uram! Köszönöm. De igérje meg, hogy kerülni fog, s sohasem igyekszik férjemnek az oltár előtt tett hűség eskümben megingatni. Kerüljön mindenkép, gondoljon nyugalmamra, ha szeret utazzék el innen haladéktalanul, fusson Solmaris herczeg dühe elől.

Ugyan e pillanatban Solmaris dörgő hangja volt hallható a mellékteremből.

— Az istenért, távozzék, siessen Gaston, ha a herczeg itt találja önt, veszve vagyunk! kiáltá nagy ijedten Geraldine, ezután homlokáról a veríték gyöngyeit letörölve ama terembe lépett, a honnan férje hangját hallá.

Midőn a tábornagy nejevel palotájába visszatért, redőkebe vont homlokkal mondá Geraldinének:

— Asszonyom ön ma este, midőn Aubersac jelenlétében elvesztette önuralmát — Aubersac egykori jegyese — ezt nem tudom, így tehát valamely eshető botrány kikerülése végett holnap elhagyjuk Parist. Az évad hátra levő részét nápolyi villánkban fogjuk tölteni. Adjon rendeleteket a málházásra.

Másnap a herczeg Geraldinével elhagyta Parist.

Geraldine elegans soirée toiletteben tlt a nápolyi villája egyik termének kandallója előtt.

A herczegnő halvány és tagjait hideg borzongások járkák át, egész lényén a néma fájdalom jele látszik meg.

— Ó fensége a herczeg haza érkezett, jelenté a belépő komornok. Geraldin felugrott.

— Jó estét, szolt a herczeg a terembe lépve s neje piczi kezét ajkához voná.

Huzamosb idő elteltével visszatérve a kiküldött választmány, főispán ő méltósága, mint annak elnöke, előadta, hogy a kijelölt választmány, az üresedésben levő állomásokra kijelölendő egyének személyét iránt megállapodásra jutott, s ezzel a közgyűlést újra megnyitottnak nyilvánítja.

4. A választás.

Erre megkezdődött a tisztviselők választása. Alispán: Péchy Zsigmond eddigi alispán közakarattal lett megválasztva, ki is zajos éljenzések után a megyei pecsétet főispán ő méltóságától átvevén, miután az előírt esküt letette, következő székfoglaló beszédet mondott:

Méltóságos főispán úr!

Mélyen tisztelt megyei közönség!

Tizennégy év alatt hatodszor van szerencsém a mélyen tisztelt megyei közönség által egyhangúlag megválasztatni.

Sokkal inkább ösmerem egyéni gyarlóságaimat, hogysem enmagamnak tulajdonítsam a bizalom eme osztatlan nyilvánulását, de a reám nézve kedvező viszonyok hatalmának előismerése után — egyet a szerénység megsértése nélkül is állíthatok, hogy tisztai állásom első napjától egész odaadással törekedtem bizalmukra méltó lenni.

A mai napon nyilvánult újabb bizalom — nem fog tehát sem elbizakodottá, sem pedig tétlenné változtatni, sőt inkább növelni fogja bennem a jellememnek megfelelő háláérzetet azok irányában, kik tevékenységre tért adva — lehetővé teszik szeretett megyémnek szolgálhatni.

A közigazgatásnak, mélyen tisztelt megyei közönség, simúlnia kell a haladó időhöz — a tényleges viszonyoknak megfelelően kell lennie.

Hazánk közigazgatásának egyik nagy árnyoldala, hogy törvényeink, törvényt pótló szabályrendeleteink nagy része vagy rég elavult idők emlékei, vagy pedig a távoli jövő reményei — de nem a tényleges viszonyok kielégítésére alkalmas gyakorlati értékkel bíró alkotások.

Az elavultság és a végrehajthatatlanság ónsúlyával küszködő tisztikar eljárása tehát nem képes az előrehaladottabb államok közigazgatását még a valóságnál is jobbnak tartott közönség igényeit teljesen kielégíteni, — de méltán követelhető, miszerint a korszellem legtermőbb jelszavának: a haladásnak tanúságát adja.

Törekvésem tehát oda fog irányulni, hogy a vezetésemre bízott tisztikarral a haladás követelményeinek megfelelően, — tapintatos buzgó szolgálati készséggel áthidaljuk, lehetőleg betöltsük azon űrt, mely a múlt és jövő közigazgatási rendszere közt lévő átmeneti korszakban tátong.

Feladatomból azonban nemcsak a szorosan vett hivatalos teendők — a gomba módra szaporodó számtömegek gyors elintézését tekintem, de főleg a meddő közjogi politikai kérdések helyébe mindinkább előtérbe lépő közgazdasági viszonyaink emelésének az előmozdítását.

Erős meggyőződésem, hogy hazánk jövője nem a küzdő egyes parlamenti pártok uralmától de attól függ, miképpen fogja századoknak a közgazdaság terén tagadhatatlanul létező mulasztását pótolni.

Megyénk lakosságának örökölt munkaköre a földművelés.

Mostohább éghajlati és talajviszonyainál fogva — a boldogabb vidékekkel a versenyt azonban csak is akkor képes kiállani, — ha a kultúra terén

felülmúlja s okszerű gazdasági rendszerrel az ös-erőt fokozza.

A kultúra terén fenhatóságunkat azonban csak akkor leszünk képesek fentartani, — ha sikerülend fenyegető munkásviszonyainkat szerencsésen megoldani, azt magunk részére megmenteni.

En a megoldásnak m. t. közönség csak egy nemét ösmerem, s ez a munkásosztály helyzetének javítása.

Mert tagadhatlan, hogy munkás osztályunk anyagi helyzete valóban szánalmas, s nem lehet csodálkozni azon, hogy ezer és ezer ember a távoli Amerikát tekintí reménye Eldorádójául.

A munkás osztály kedvezőtlen anyagi helyzetét pedig abban látom, hogy a munkaerő kevlőleg ki nem használtatik, és így természetes, hogy kevlőleg nem is díjaztatik.

Ehhez hozzájárul még, hogy a technikai találmányok és a mezőgazdaságnak iparszerű üzésére való utaltság folytán, mindinkább előáll a gyors erő kifejtésének a szükégsége, s ezek folytán a csak is mezőgazdasági keresetet nyújtó vidékünkön munkaszünet illetve keresethiány áll be.

Ennek természetes következménye, vagy a munkások távozása — vagy pedig a munkabérek nagymérvű emelkedése.

De mezőgazdaságunk sokkal nagyobb munkabérek nem bír el.

S így kétségtelen, hogy úgy a munkaadó, valamint a munkások közös érdeke: expedienst keresni közös érdekük kielégítésére.

Nagy töké hiányában — a gyári ipar meghonosításáról le kell mondanunk, — de módunkban áll a mezőgazdasági érdekekkel sokkal inkább összeegyeztethető házi ipar meghonosítása által a munkásoknak újabb kereseti forrásokat nyújtani.

En újabb bizalmuk háláadójaul teljes erőmet felajánlom a keresztülvitel fáradoimnak elviseelésére, — de mélyen tisztelt megyei közönség; a sikerhez sem egy ember, sem pénz nem elegendő, — itt megynék értelmes osztályának lelkes felkarolására, buzgó közreműködésére van szükség.

S én ezen lelkesültség, ezen buzgó közreműködés reményében kezdem meg hivataloskodásom újabb ciklusát — hön óhajtvá, hogy fáradoimunkat siker koronázza! — Mi legyünk megynék jóléte alapjának letevői, melynek áldásos gyümölcsét ha nem is mi, de utódaink hálás szívvel élvezze!

Erre következett a központi tisztviselők választása. Az árvaszéki 2-ik ülnöki állomás kivételével, melyre Joob Imre és Roskoványi Miklós kompetált, s mely a megejtett szavazás útján, miután Roskoványi Miklós a beadott 223 szavazat között 110-et és Joob Imre 113-at kapott, ez utóbbi javára dőlt el, s így Joob Imre lett ezen állomásra 3 szavazattöbbséggel megválasztva, a többi központi állomások az eddigi tisztviselőkkel lettek egyhangúlag betöltve. Lett pedig főjegyző: Dr. Tahy Mihály; árvaszéki elnök: Semsey Vilmos; tisztí ügyész: Kovaliczky Mihály; főorvos: Dr. Krajczell Aurél; főpénztárnok: Dessewffy Lajos; első árvaszéki ülnök: Kőszeghy Kálmán; megyei számvévő: Berthóty Kornél; első aljegyző: Izdenczi Ferencz, második: Roskoványi Miklós; harmadik: Szabó Géza; s ellenőr: Dessewffy Ignác.

Roskoványi Miklós és Joob Imre között igen heves küzdelem folyt, az elsőnek majdnem mindvégig 10—25 szavazati többsége volt. Midőn azonban a szavazás végére járt, akkor előállott Joob Imre tartalékereje s az erre bekövetkezett végtu-

hercegnőt és a szerencsétlen nőt oda hurczolta a fogathoz.

A pazarul díszített táncteremben a zene gyönyörködtető hangjainál bájos mosolylyal hullámzott fel-le a tánczoló serege.

— Bús látvány ez — mondja Eötvös — szomorú, mert az életet képezi s hol a mozgó sokaság között titkolva jár körül a fájdalom, s nem sejtí senki e mosolygó arcok alatt hány orvosolhatlan seb rejlik, mennyi nehéz fohászokat takar e víg kacagás lármás hangjaival, s hogy az egész többnyire csak olyanokból áll, kik örömeiket már elvesztették, vagy a kik kétségbeesetten csak még most keresik azokat.

A keringő oly dallamosan, oly szépen hangzott, hogy a tánczoló teljes odaadással engedték át magokat az élvezetnek.

Ah! de hirtelen egy rémitő szívszakadó felkiáltás zavarja meg a kedélyes hangulatot, mindenkí arczáról az ijedelem és rémület tükröződik vissza, a zene elnémul s az összes jelenlevők tekintete egy nön összpontosul. Az estély legszebb asszonyát viszik egy kerevet felé, arca halványabb mint lilium színt ruhája, mosolygó ajka és tündöklő szeme bezárult.

— Segítség! segítség ő elájult! kiáltozák.

— Geraldine! Oh az én Geraldinem, minden kincsem meghalt, kiáltá rémitő kínosan Solmaris herczeg és esztét látszott veszíteni.

Igen, Geraldine meghalt, lelke elköltözött egy szebb világba, oda a hol ismét feltalálja Gastont, a hol tiszta és végnélküli a szerelem.

sában Joob Imre felülkerekedett s 3 szavazattöbbség elnyerése után, a szavazás berekesztetett.

Ezután sorra került a járási szolgabírák megválasztása. A megüresedett sirokai járási szolgabírói hivatalra egyhangúlag Dr. Fűzy Béla lett megválasztva. Szinte egyhangúlag meglettek az eddigi szolgabírák és pedig: Fűzy Sándor a lemesi Péchy Ambrus a f-tárczai, Berzeviczy Rudolf a girálti, Semsey Géza a szekesői és Usz Antal a makoviczai járásban. A szolgabírák megválasztásával lett befejezve a választás első napja.

A központi és föbb kültisztviselők állomái már a választás első napján be lévén töltve, a következő napon folytatott közgyűlésre tetemesen csekélyebb számmal jelentek meg a bizottsági tagok. E napon lettek betöltve a segédszolgabírói és a járási orvosok állomáshelyei és pedig a segédszolgabírói állomások, — a szvidnikin kívül — egyhangú felkiáltás útján. A szvidnikire Ruprecht T. és Tóth J. jelentkeztek. A beadott 170 szavazat közül Ruprecht 68 kapott s így Tóth István eddigi közíg. gyakornok lett nagy többséggel megválasztva. A többi járásokban segéd szolgabírák lettek: az alsó-tarcai járásban: Eiszelt Antal, a felső-tarcaiban Teörös József, a tapolyiban Szalyovics Konstant, a szekesőiben Kerekes S., a sirokaiban Tahy József. Járás orvosnak alsó-tarcaiban Hartmann Samu, felső-tarcaiban Földi Manó, tapolyiban Weisz Jakab, sirokaiban Breyer Adolf, szekesőiben Blumenfeld Ármin. Végre főispán úr ő méltósága törvényadta jogánál fogva kinevezte tiszteletbeli főjegyzővé Fekete Sándor tevéltárnokot, tiszt. árvaszéki ülnökké Kubinyi Albertet, Görgey Sándort, tiszt. főorvossá, Breyer Adolft tiszt. ügyészekké, Bares L., Propper Adolft, Urbán Károlyt, Blaskovics Bélát, tiszt. szolgabírává Kerekes Sándort, tiszt. aljegyzővé Bujanovics Gyulát és Hedry Bertalant, s Dessewffy Árpádot közíg. gyakornokká s ezzel a tisztújítás befejeztetett.

5. Tisztelgés a főispánnál és alispánnál.

A közgyűlés után a megválasztott tisztikar a megyei főjegyző vezetése alatt a megyei alispánnál tisztelgett. A főjegyző szívöböl jövő meleg szavakkal esetelté ama tiszteletet és ragaszkodást, melylyel a tisztikar alispánja iránt viseltetik, kérve őt, hogy jövőre is az legyen, a mi eddig volt — igazságos, részrehajlatlan lelkiismeretes főnök. — Az alispán megköszönvén a személyre iránt tanúsított ragaszkodást, felhívta a tisztikart, hogy őt, tekintettel az önkormányzat jelenlegi sok kívánni hagyó szervezetére, hivatalos működésében jövőre is az eddig tanusított buzgalommal és kitartással támogassa. Innét aztán az összes tisztikar az alispánnal élén, a főispánhoz ment tisztelni s ezzel a tisztújítás hivatalos aktusa is befejeztetett.

6. Banket és táncz.

A harmadik napon este 300 terítékű banket volt, a „Sas“ vendéglő nagytermében. Hogy sok toaszt lett elmondva, azt szükégtelen említeni. Első poharat emelt az alispán a megye közönségére, a másodikat a főjegyző a főispánra, a harmadikat Pletényi Endre az alispánra és Schmidt Gyula Péchy Luczian törvényszéki elnökre. Igen szelleműsan szóltak országgyűlési képviselőink, Berzeviczy Albert, Hódosy Imre és Bujanovics Sándor. Az erre megindult toasztozásnak határt szabott a karzaton nagy számmal megjelent szép hölgyeinknek a tánczot alig bevárni tudó türelmetlensége. A hölgyekkel szemben az udvarias toasztozó urak is kapituláltak. A szónokok elcsendesültek s kezdődött a táncz. Oly animót, oly pezsgő jó kedvet, mint a minő ezután uralkodott ritkán volt alkalmunk láthatni. Tánczra perdült a megye hivatalos és nem hivatalos közönsége, még pedig oly kitartással, hogy még reggel 4 óraker is hangzott a magyar ember öröme és vigasztalója — a csárdás. A tánczosnók között ott voltak megynék legszebb hölgyei s így nem csoda, hogy a hölgyeknek, minden bút és bánatot elsimitó befolyása alatt, még azok is megvigasztalódtak, kiket a megye közönsége ez alkalommal nem tisztelte meg bizalmával s kiknek nem volt alkalmuk e bizalmat megköszönni s elmondani, hogy e bizalom megszerzésére jövőre is iparkodni fognak.

Széchenyi-kör.

Térszűke miatt ez alkalommal nem közölhetjük a „Széchenyi-kör“ f. hó 19-én végbement díszgyűlésének lefolyását. Részletes leírása csak a jövő számban jön. A díszgyűlés főmozzanata az volt, hogy új elnöknek, nagy lelkesedés közt Mattyasovszky Tamás főispán úr ő méltósága választatott meg, ki is a következő remek megnyitó beszéddel foglalta el az elnöki széket:

Mélyen tisztelt társaság!

Szeretett hazája szellemi fejlődéséért őszintén lelkesülő igaz magyar embert nem érhet becsebb, megtisztelőbb kitüntetés, mint a milyenben önbem engem ma, a nemzeti szellemű közművelődésnek társadalmi uton való előmozdítását czéljául kitűzött „Eperjesi Széchenyi-kör“ elnökévé történt megválasztásom által részesíteni szívesek voltak.

Félreismerhetlen, megtisztelő kifejezése ez azon — részemről eléggé meg sem becsülhető —

isten önt egyedül számomra teremté, a ki képes önt megérteni, becsülni, imádni.

A halvány herczegnő felugrott, arca még halványabb változott és kétségbeesetten kiáltá:

— Ne olvassa tovább! Solmaris herczeg ön megalázott engemet!

— Csendesédjék asszonyom, Aubersac lovag akarta önt és engemet meggyalázni. Csendesédjék Geraldine, ma a 61-ik párbajnak vagyok hóse.

— Ah! ön megölte őt! Kiáltá agyvelőt hasfító hangon a herczegnő.

— Geraldine! miért e roppant felindulás? kérdé felgerjedten az altábornagy. Vagy úgy vélekedett ön, hogy én a korosabb férfi megengedem, hogy nöm meghurczolja nevémet és beszennyezze esorbátlan tiszta becsületemet? Akkor nagyon tévedett ön asszonyom.

A szolgálta jelenté, hogy a fogat előállott.

— Jövünk! kiáltá a herczeg.

Geraldine megsemmisülten ült a kereveten.

— Karját asszonyom, — rivalgott reá dörgő hangon Solmaris.

Geraldine össze ijedt és megtört hangon mondá: Uram! ön megölhet, de nöm kívánhatja tölem, hogy ma vigalomba menjek.

— Ön jól tudja, hogy nem türök semmiféle ellenmondást. Ön jönni fog.

— Beteg, nagyon beteg vagyok, könyörüljön meg rajtam.

— Nem hajolhatok meg hóbortos szeszélye előtt. Vagy tán botrányos scenát igyekszik provokálni cselédsége előtt? Önnek jönnie kell, szórakozásra van szüksege, hogy elfelejtse meghalt kedvesét.

Erre durva kíméletlenséggel ragadta fel a

bizalomnak, a melyet e nemes czélú kör tagjai, csakis a minden szép, nemes és jó iránt önmagamban érzett élénk fogékonyságnak s előszeretettel, — mert hiszen ennél többet e téren fel nem mutathatok — előlegezni elköltöztettek, s mely e perczben mindenek előtt kedves kötelességemmel teszi azt: hogy e kinttettö kegyességükért önöknek ezennel őszinte meleg köszönetemet nyilvánítsam, fogadják kérem ezen keblem legmélyéből fakadó őszinte köszönetemet szívesen, azon biztossággal együtt, miszerint előlegezett bizalmukat e kör felvirágoztatására irányzó lankadatlan fáradozásaimmal igazolni s leróvni mellőzhetlen szent kötelességemnek tekintendem.

Örvendetes, biztató körülménynek tekintem már azt is, hogy önöknek díszes gyülekezetében Sáros vármegye és Eperjes városa kiváló értelmiségének mindkét nembeli képviselőit ily szokatlan szép számban szívélyesen üdvözölhetni van szerencsém s örömmel sietek ez alkalmat felhasználni arra, hogy elnöki működésém bevezetésül, magasztos czélú művelődési körünk rendeltetése s a fejlesztésére alkalmas eszközökre nézve bennem megérlelődött egyéni nézeteimet önök előtt őszintén kitarjam.

Az időszak, mely nekünk — e díszes társaság érettebb tagjainak — jutott a sorstól élet-osztályrésztül, a történetben páratlan rohamossággal alakította át Magyarországot művelt társadalmának viszonyait. A szabadságharc előtti boldog ősmagyar patriarchalismus, mely az akkori, szűkkörű s legnagyobb részét egy és ugyanazon irányú magyar művelt osztálynak társulati igényeit teljesen kielégítette, a szabadságharc utáni legújabb évtizedek folyamán, — a gőz és villamosság aerájának is nevezetű szokott ezen rohamosan előhaladó korban, — napról napra mindinkább háttérbe szorult s az előbbihez hasonlíthatlanul szélesebb alapon támadt új társadalomnak külön-külön irányú körei, a közművelődés haladásának arányában fokozódó igények kielégíthetése s kinttettö czéljaik elérésére irányzott törekvéseiknek nyomatékosabbakká tevése végett a körönkénti egyesülés, az egyleti társulásra vannak utalva.

A mai korszak ezen áramlatának szüleménye volt az „Eperjesi Széchenyi-kör“ megalakításának eszméje is.

Az eszme — miut mondom — a korszak szüleménye, de a korszak eme postulatának idejekorán való felismerése, s önfeláldozó tevékenységgel immár évek előtt keresztülvitt megtestesítése körül szerzett elévülhetlen érdemekért, hálás elismerésünk, első sorban, az e körnek hazafias buzgósgú tisztviselőiként eddig működött nemes férfiaknak egyetemét illetvén meg; ezeknek feledhetlen érdemeiről, ez alkalommal is hálásan megemlékezni, újonnan elfoglalt elnöki tisztemmel járó egyik legkedvesebb kötelességemnek ismerem.

Ezeknek köszönjük, hogy immár leküzdött nehézségekkel kiegyengetett, tört úton járhatunk, továbbá, hogy nekünk — a nagy tisztviselői elődök buzgó de gyarló utódainak — a magyar szellemű közművelődés előmozdításának magasztos czéljából megalakult s immár 5 évi sikeres működés közben nemcsak életképesnek, de meglepően sikeres működésre is képesnek bizonyult „Eperjesi Széchenyi-kör“-nek, már csak is ápolása s továbbfejlesztése jutott kötelességül.

De a midőn ekként körünknek életrevalóságát örömteljesen constatálom, a midőn lelkesedéssel utalok hazafias czéljának magasztos voltára s rendíthetetlen bizalommal üdvözölöm önökben Sáros-megye és Eperjes városa kiváló értelmiségének egylettünk zászlója körül csoportosult legkiválóbb szellemi erőit; — engedjék meg kérem, miszerint elnöki működésém ezen első órájában őszinte nyíltsággal kifejezést adhassak abbeli egyéni meggyőződésémnek:

hogy a kitűzött czél magasztossága a közreműködésre vállalkozó még oly kiváló szellemi erőkket egyetemben, csak is akkor tekinthetők az óhajtott siker elérhetésének teljes biztosítékaiul, ha a közös czél felé törekvő erőkknek működése összhangzatos, ha a közös czél felé törekvés közben nélkülözhetlen összetartozandóság érzete eléggé erőssé fejlődik a közreműködők mindegyikében arra, hogy magát az együtt haladás közben alig kikerülhető aprólékos surlódások által soha senki sem el ne tántoríttassa, sem el ne kedvetleníttesse; szóval ha a kör tagjainak összeségét a kölcsönös tolerancia, az egymás iránti kölcsönös jóakaratra vetett rendíthetetlen bizalom s a minden néven nevezendő elfogultság és előítéletnek zavaró behatása ellen teljesen vértezett harmóniának jótékony szelleme köti egybe.

E szellemnek körünkbeni meghonosítása, fejlesztése s biztosítása tehát — igénytelen nézetem szerint — közös erővel megoldandó feladataink legfontosbika; hogy pedig e nem csekély feladat sikeres megoldásának megközelítése czéljából mi volna társas összejöveteleink s estélyeinken gondosan kikerülendő s viszont mi kívánatos? arra nézve még következő, bár rövid, de átgondolt néhány mondatban összefoglalt igénytelen nézeteimet bátorokodom önöknek szíves figyelmébe ajánlani.

E társaságnak azon tudós, vagy művész tagja, ki netalán azon pretensioval lép a podiumra, hogy tudományát, művészetét csillogtatva, magát bámul-

tatva magasztaltassa, vét a kitűzött czél szentsége ellen, mert önzőleg cselekedvén, inkább nyomasztó semhogy serkentő hatást idéz elő, ritkán vonz, többnyire untat s elkedvetlenít.

A hölgy, ki drága ruhái s gyémántjaival fel-piperézten netalán a végből jelennek meg e kör estélyein, hogy itt külső megjelenésével tündökölhessen, választóvízzel frecsengeti be a társaság-évelő virágzásra hivatott élő virágjainak csoportozatát.

A kritikus, ki kíméletlenül kifogásol és sújt azért, hogy kritikájának élet fittogtassa, vandál módon tapossa a virággyat, a helyett, hogy azt hivatásához illően szakértő kézzel gyöngéden gyomlálgatná.

Honosodjék meg e magasztos czélra egyesült kör tagjainak zömében, a nemes irányú valódi szellemi aristokratia, mely sem öncsillogtatást, sem lehaságot meg nem tűr saját szívében.

Munkálkodjék mindegyikünk lankadatlanul az összetartozandóság érzetének körünk tagjai közötti terjesztése, fejlesztése s megszilárdításán!

E kör szentélyének küszöbét átlépve, élésszük fel mindannyiszor, kivétel nélkül, önmagunkban azon nemes gondolatot, hogy ide csakis mulatva művelődni, vagy művelve mulattatni jövünk.

Szóval egyesült erővel s akarattal törekedjünk mindannyian arra, hogy e körnek különösen házi estélyeit kedélyes családi jellegű találkákka fejlesszük, melyekben mindegyikünk önmagának és hozzátartozandóinak a napi fáradoalmak utáni nemesbítő élvezetes üdülést kereshet és találhat.

Ez úton multhatlanul napról-napra mindinkább megközelítvén e kör magasztos czélját, önmagunknak is nemes élvezetet szerevve, a lehető legnemesebb s leghazafias módon munkálandunk közre szerett hazánk nemzeti szellemű közművelődésének czélunkul tűzött előmozdításán.

Ősz fejem és az isteni gondviselés jóvoltából számosra növekedett kedves családom körében eltöltött kedélyes óráim közben szerzett bő tapasztalataim bátorítanak, sőt úgy hiszem fel is jogosítanak engem arra, hogy önöknek megtisztelő felhívása folytán, az eperjesi „Széchenyi-kör“-nek ily családi szellemi vezetésére vállalkozzam s a midőn ezt ezennel örömteljes készséggel teszem, engedjék meg, hogy záradékul még azon erős meggyőződésémnek adjak kifejezést: miszerint ha a tisztelt kör tagjainak mindegyike oly családi őszinte bizalommal közelítend hozzám, mint a milyennel én részemről mindegyiküknek mindenkor elejébe menni igyekezem, s hogy ha mindegyikünk — mint óhajtom — szilárdan el van határozva: ez egylet körében belül főleg abban keresni és találni élvezetet, hogy társait mulattatva szellemileg emelje, akkor nagyjaink legnagyobbikának magas ihletségű jószavaival élve már ma bátran mondhatjuk: hogy az eperjesi „Széchenyi-kör“ nem volt, hanem lesz!

Vandrák-alapítvány.

Közi: Bánó József.
(Folytatás.)

Vandrák András azon volt tanítványainak névsora, kik július 4-én kelt felszólításomra, az örömmünne alkalmából adandó egy értékesebb emlékre, de későbbi elhatározás szerint, Vandrák unokái neveltetésére, vagyis az ú. n. „Vandrák-alapítványra“ adakoztak:

Urbán Ad. Hanusfalva 5 frt. Novák Mihály Eperjes 4 frt. Pankusz Gusztáv Kükömező 3 frt. Binder Károly Eperjes 1 frt. Justh Samu Sz.-Szátrása 5 frt. Csatáry Ágoston Eperjes 5 frt. Comáromy István Kassa 5 frt. Dr. Löwenbeim Samu Gölniczbánya 5 frt. Ujáh Károly Merény 3 frt. Küffer Mihály Merény 1 frt. Krivos Gyula Eperjes 5 frt. Grosz Ernő Késmárk 2 frt. Czibur Kálmán Cselnek 5 frt. Both Tamás (nem tanítvány) Asguth 50 frt. Törköly János Gömör-Panyit 2 frt. Dr. Tárca Kálmán Grohote (Dalmat) 5 frt. Okányi Adolf Vichodna 2 frt. Soós János Merény 1 frt. Stark Gábor Gölniczbánya 10 frt. Erőssy Sándor Polonka 10 frt. Dr. Kalavszky László Kis-Ujszállás 5 frt. Meczner Zoltán Eperjes 2 frt. Fekete Miklós Th.-Szent-Márton 4 frt. Zathureczky Jenő 1 frt. Lehoczky Lajos T.-Sz.-Márton 5 frt. Ujhelyi Attila 2 frt. Halasa András 2 frt. Kohut József 1 frt. Simko Miklós 1 frt. Keviczky István 2 frt. Vladár István 2 frt. Korcsak György 2 frt. Tomcsanyi Móricz 2 frt. ifj. Bulovszky Simon 2 frt. ifj. Haas Zsiga 2 frt. Lossonczy Gyula Csobánka 3 frt. Kubinyi Albert (nem tanítvány) Eperjes 10 frt. Dr. Maurer Arthur Rosnyó 5 frt. Tomka Ágost Eperjes 8 frt. Fabinyi Gyula Kassa 2 frt. Péchy Zsigmond Eperjes 15 frt. Linder Ede Antalfalva 2 frt. Csiskó János Kassa 4 frt. Majerszky Béla Nyiregyháza 3 frt. Klein Samu Dobsina 2 frt. Lintner L. Budapest 3 frt. Széll László Sz.-Igló 3 frt. Hazalinszky Gy. Sz.-Igló 3 frt. Hazalinszky M. Sz.-Igló 3 frt. Fest O. Szt-Igló 1 frt. Besseney B. Z.-Miglóc 4 frt. Benyó J. Ófalva 2 frt. Nikelszky Lajos Nyiregyháza 5 frt. Tahy Mihály Eperjes 10 frt. Tahy Jenő Eperjes 2 frt. Zimmermann Arnold Kassa 10 frt. Czizer László Poprád 1 frt. Pap István Bpest 5 frt. Bodiczky Ágoston Mándok 5 frt.

(Vége köv.)

Különfélék.

— **Névnap.** Pénteken Tamásnapján megyénk főispánjának kendei vendégszerető házában a megye intelligenciájának színe-java gyűlt össze, hogy a köztisztletben és közszeretben álló háziúrnak őszinte szerencsekívánatait elmondja. A háziúr utánozhatlan vendégszeretete s a háziúrnőnek páratlan szívélyessége, valamint mindenkor úgy most is felejthetlen emléküvé varázsolták az összes jelenlévőkre nézve e napot. A Mindenható tartsa meg ő méltóságát még soká jó egészségben és erőben.

— **Az „Eperjesi Széchenyi-kör“** magyar irodalmi szakválasztmánya a zene- és képzőművészeti szakválasztmány közreműködésével folyó hó 21-én, pénteken este, házi előadást rendezett, melynek tárgysorozata a következő volt: 1. „Töle jönnek, hozzá térnek,“ kettős dal, Wusching Konrádtól, Bräuer Zsófi úrhölgy zongorakiséréte mellett énekelte Hirschmann Ferencz és Kizák János urak. 2. „A párbaj“, jogi szempontból, írta és felolvasta Horváth Ödön úr. 3. „Air varié“, szerzette Beriot, hegedűn játszta Ferdinó Béla ur, zongorán kísérte Hirschmann Ferencz ur. A kettős dal igen szépen sikerült, meg is újráták. A felolvasás alapos tárgyilagos jogi tanulmány, mely arról tanúskodik, hogy szerző, az ezen szakba vágó úgy a régibb, mint az újabb irodalmat figyelemmel kísérte. Ferdinó Béla hegedűjátéka érzéssel és figyelemre-méltó technikával volt adva.

— **Farsang.** Kiltásunk van rá, hogy a bekövetkezendő farsang igen vígan fog lefolyni. Az eperjesi leány-egylet hangversenyén kívül, mely január hó 9-én lesz, s a jogászbálon, mely szintén a jövő hónap 19-ére van kitűzve, még e hónap folyamán — Szilveszter estélyén — a helybeli tisztikar is készűl reunit rendezni; továbbá a korcsolyázó-egylet, az eperjesi jótékony nőegylet is szándékozik a farsang alatt táncmulatságot adni s híre jár annak is, hogy egy kosztümbál rendezése iránt is megindult volna a mozgalom.

— **Ráthonyi Balázs szánkája,** soóvári sötiszt új szerkezetű szánkát állított egybe. Ezen új szánka szerkezete három lényeges alkatrész által különbözik az eddigiektől. A szánka az eddig használatban levő két merev talp helyett négy félkereken nyugszik, minek előnye az, hogy a kanyarodás a felfordulás veszélye nélkül szűkebb téren lehetővé válik; másik előnye az, hogy fűtőkészülékkel van ellátva, mely az ülés alatt van elhelyezve. Legnagyobb előnye azonban a biztonsági készülék, mely úgy van szerkesztve, hogy a lovakat egy percz alatt ki lehet a járműből fogni anélkül, hogy e czélból kiszállani kellene.

— **Segély.** A vallás- és közoktatási miniszterium Balázs János mérki r. kath., idb. Kozub János, sztarinai és Sariszky Péter horbszki r. k. tanítókat 20—20 forintban részesítette.

— **Műkedvelői előadás.** A tűzoltó-egylet jávára jövő hó 6-án Kählig Ede alezredes úr rendezése s a helybeli katonai zenekar közreműködése mellett műkedvelői előadás rendeztetik. Szinre kerül a következő három darab: 1. „Frauenfreundschaft“ Bauernfeld 1 felv. vígjátéka előadva Semsey Kornelia, Malicky Amelie úrhölgyek s Kyss Géza úr által. 2. „Két év múltán“ 1 felv. vígjáték. Szereplők: Krajzell Aranka úrhölgy s Horváth Ödön úr. 3. „Der Kummärker u. die Pikardie“ Kählig Jella úrhölgy s Toronyi úr szereplésével.

— **Ipartanmühelyek.** Mint tudjuk, a megye közönsége hosszabb idő óta tárgyalást folytatott a földművelési-, ipar- és kereskedelmi miniszteriummal és pedig a házi ipar érdekében felállítandó tanmühelyeket illetőleg ezek állami segélyezése tárgyában. A miniszterium most arról értesítette a megye közönségét, hogy hajlandó az eperjesi gépszövő- és kézi tanmühelyen kívül, Bártfau gyermekjáték ipart, Soóvárt csipkeverő ideiglenes tanmühelyt, Bártfán és Margonyán kosárkötő ideiglenes tanmühelyt, Hétháron bodnár- és kerégyártó ipart meghonosítani, a kis-sebeni asztalosokat mintalappal ellátni és a bártfai fűztelep létesítéséhez a szükséges dugványokat adni. A tervbe vett iparágak költségeinek fedezésére a miniszterium 1883—86. évekre együttvéve 23400 frtnyi segélyt ad, azon feltétel mellett, ha a megye a felajánlott egy évi 1% és 2 évi 1/2%-os pótdadó és társadalmi hozzájárulás folytán begyűlendő összegből ezen szükségeket az 1883—86. években összesen 8170 frttal fogná támogatni. A kívánt összeget a közgyűlés megszavazta, mely részben a házipénztár megtakarításából, részben a betegápolási pótlékból fog fedeztetni.

— **A szabadságharc szoborra** megyszerte megindított gyűjtés eddigi eredménye: szétküldött összesen 150 gyűjtő ív; ezekből f. évi november 30-ig befolyt 47, a gyűjtőknek kint van 103. A bemutatott gyűjtőíveken adakozott 1103 egyén 471 frt 32 krt. Felkéretnek a gyűjtőívtartók, miszerint ivaiket a begyűlt összegekkel együtt Tahy Mihály m. főjegyzőhöz, mint a gyűjtőbizottság elnökéhez mielőbb beküldeni sziveskedjenek.

Felölös szerkesztő: **Kyss Géza.**

Segédszerkesztő: **Hedry Bertalan.**

Kiadótulajdonos: a tulajdonosok nevében: **Haitsch Lajos.**

3541 tksz.
1883.

Az ep
tálya rész
jesi gör.
Katatin v
100 frt s
1.
tjkönyvben

10

Aber

zu de
türkis
und
hälte
franz

und
endli

Ziga
beute
beste

100

Bu

aus

die l

bei H

sches

Herrn

und

Haupt

100

Elveszett.

3541 tksz.
1883.

Hirdetmény.

663 1-1

Az eperjesi kir. törvényszék telekkönyvi osztálya részéről közhírré tétetik, miszerint az eperjesi gör. kath. egyház végrehajthatónak, Valigura Katatin végrehajthatott elleni árverési ügyében 100 frt s járuléka behajtása tekintetéből:
1. Elárvereztetik az Eperjes városi 306. tjkönyvbeni 10 összeír. szám alatti ház.

2. Kikialtási ár 720 frt.
3. Az árverés a kebelbeli telekkönyvi hivatalban 1884. évi február hó 22-ik napjának délelőtti 10 órakor megtartatik
4. Venni szándékozók kötelesek 72 frtot készpénzben vagy óvadékpapirokban bánatpénzzel letenni.
5. A vételár egyenlő részletekben és pedig 1-ső részlet egy hó, 2-ik két hó alatt, a leütéstől számítva 6% kamatokkal az eperjesi m. kir. adó-,

mint letéti hivatalba lefizetendő, bánatpénz az utólsó részletbe beszámíttatik.

6. A feltételek alóli hatóságnál megtekintethetők.

Kelt az eperjesi kir. törvényszék mint telekkönyvi hatóság 1883. november hó 29-én tartott üléséből.

P é c h y.
elnök.

Rosenfeld
jegyző.

Nem hivatalos hirdetések.

Um 10 kr.
100 Stück Zigarren

sind wohl nirgends zu bekommen.

Aber mit gewöhnlichen Preisen gibt ausgetrocknete gewählte Zigarren, wie auch alle

Rauch-Requisiten

zu den billigsten Preisen, und zwar: echte Meerschaum- und Thon-Pfeifen, echte türkische Weichsel-Tschibuk-Röhre; Bernstein, Meerschaum, Jasmin Holz-Zigarren- und Zigaretten-Spitzen; verschiedene Feuerzeuge, Wachszündhölzchen und Behälter dazu. Echte Houblon, Persan, Panama und Kosmopolit-Zigaretten-Papier, französische und russische Zigaretten-Hälsen und Maschinen, ferner

Schreib-Requisiten

und zwar: Schreib- und Brief-Papiere, Couverte, Bleistifte, Feder und Federmesser, endlich in grosser Auswahl

Leder-Waaren:

Zigarren-, Zigaretten-, Geld-, Tabak-, Visitenkarten-Portemonnais und Taschen, Geldbeutel in feinsten Gattung für Damen und Herren, welche Gegenstände sich am besten zu den bevorstehenden Feiertagen als Geschenke eignen.

Für das mir geschenkte Vertrauen dankend, bittet um zahlreichen Zuspruch

Stanislaus Novák, Eperies.

!Legolcsóbb!

Karácsonyi- és új évi ajándékok!

Vagyonbukott Lichtmann Lipótnál bírói zár alá vett finom bőr- és prémárúk, valamint téli öltönyök és különféle pipere-cikkek, nemkülönben bútorok, házi- és konyhaeszközök fognak hétfőn és a következő köznapokon árverés útján eladatni.

Dr. Mosánszky Győző

csődötmegeggondnok.

Buchenholz

aus dem Walde des Herrn Luchs

die Klafter mit 11 fl. 20

in jeder Zeit zu haben

bei Herrn Josef Bárkány Beörsches Haus (obere Vorstadt,) bei Herrn Ludwig Kozma Kaufmann und bei Herrn Martin Zacher Hauptgasse Nr. 8.

A kávépiac magas árainak daczára semmi áremelkedés.

ETTLINGER A. B., Hamburg,
világposta szétküldés.

Ajánlja utánvét mellett általánosan ismert olcsó s valódi árúját, portomentes, franco csomagokban.

5 kilo kávé = 10 vámfont o. é. forintban.

Rio, finom, erős	3.45
Cuba, zöld, erős	4.10
Ceylon, kékszöld, erős	5. —
Arany-Java, legfinomabb, gyöngy	5.20
Gyöngykávé, finom, zöld	5.95
Afrikai gyöngy Mocca, valódi nemes	4.45
Arabiai Mocca, valódi nemes	7.20
Stambul kávé-keverék	4.70
Congo tea finom kiloja	2.30
Sonchong-tea finom	3.50
Családi-tea, extraf.	4. —
Caviar I-ső r. gyöngén sózott 4 kl. hordókban	7.50
Tengeri rák finom 8 doboz	4.05
Lazac friss, főzve, 8 doboz	4.25
Sardinia á Phuille 1 1/2 doboz	4.70
Appetit-Sild pikans, 18 doboz	7.60
Angolna gelében finom, 8 doboz	4.20
Ökörnyelv darabja 1 1/2 kilo, 4 doboz	8.10
Sardella valódi brab. 2 kilo tartalommal	7.50
Matjeshering finom 5 kilos hordókban	2.60
Apró halak füstölve 2 kilos ládácskákban	2.50
Jamaikai rum I-ső r. 4 Liter	4.15

640 18-7

Elveszett.

A megye közönsége által rendezett banketen egy **vasból** veszett el. Tulajdonosa **Péchy Ambrus** felkéri a becsületes találót, hogy azt a m. hajdútesdesnek átszolgáltattatni szíveskedjék.

GUTJAHR ÉS MÜLLER

Budapesten.

Első budapesti Trieur, rostalemez és gazdasági gépgyár,

(ezelőtt Brogler J. és Müller)

a Margitbáti közlemben

ajánlják szolid szerkezetű és javított gyártmányukat mint:

Trieurök gazdasági számára:

Járgány-cseplőgépek, Szelelőrosták, Kukoriczamorzosók, Szecskavágók, Borsajók.

Trieurök gazdasági számára:

Koptatógépek, Daraválasztógépek, Tararók, Detacherók.

Malomalkatrészek u. m.:

Transmissziók, Szijkerékek, 683 21-18

Különlegességek malmok számára:

Duplamalmok, Malom trieurhengerek, Gabona osztályozó hengerek, stl.

— Árjegyzékek kívánatra ingyen és bérmentve.

Gyári raktár és képviselőség:

Eperjesen: **LUCHS EDE** úrnál.

Szántóföldek eladása.

Eperjes sz. kir. város határához tartozó 50 köbölnyi szántóföld és rét eladandó.

Bővebbet **Libay Ignác** tulajdonosnál.

2-2

Heil-Bericht bestener Art

über das

JOHANN HOFF'sche

Malz-Extrakt-Gesundheitsbier,

von

Sr. Excellenz Kammerhern R. v. Oppen-Schilden vom 4. März 1882.

Wunder hat das Johann Hoff'sche Gesundheitsbier hier gethan. Senden Sie neuerdings 58 Flaschen Gesundheitsbier.

Kammerherr R. von Oppen-Schilden.

Hasseldorf per Utinen, 4. März 1882.

Quälender Husten, Lungen- und Magenleiden

wurden geheilt durch Johann Hoff'sches Malzextrakt-Gesundheitsbier, durch Anwendung der ersten ältesten Malzpräparate des k. k. Hoflieferanten der meisten Souveräne Europas etc. Johann Hoff in Wien, Graben, Braunerstrasse 8, wie aus Folgendem erhellt. Wir geben vorläufig wieder neun neue Heilberichte, worunter von Kranken, die ganz aufgegeben waren, jetzt aber durch die Johann Hoff'schen Erfindungen — seine Malzerzeugnisse — wieder gesund sind.

Euer Wohlgeboren!

Zur Steuer der Wahrheit theile ich Ihnen über die Heilkraft Ihres Johann Hoff'schen Malzextrakt-Gesundheitsbieres und Ihrer Malz-Chocolade Folgendes mit: Meine Mutter, welche seit Jahren an Entkräftung litt, sowie auch magen und brustleidend war, gebraucht seit 7 1/2 Monaten täglich dreimal Ihr Johann Hoff'sches Malzextraktbier und täglich Früh und Abends eine Tasse Malz-Chocolade und nun ist meine Mutter so gesund, daß sie als 78jährige Frau die Wirthschaft führt. Senden Sie mir gefälligst wieder 58 Flaschen Malzextrakt-Gesundheitsbier und 10 Flacons concentrirtes Malzextrakt, 5 1/2 Kilo Chocolade Nr. 1 und 10 Buntel Bonbons. Gott erhalte Sie recht, recht lange zum Wohle der leidenden Menschheit.

Ihr ewig dankbarer

Zur Zeit in Eger, 1. September 1882.

S. Radolnzi, Ober-Amtmann.

Amtlicher Heil-Bericht.

Das Johann Hoff'sche Malzextrakt-Gesundheitsbier und die Malz-Chocolade, welche im hiesigen Garnison-Spitale zur Verwendung kamen erwiesen sich als Gute Unterstützungsmittel für den Heilprozeß, namentlich war das Hoff'sche Malzextrakt bei den Kranken mit chronischen Brustleiden beliebt und begehrt, ebenso war die Malz-Chocolade für Reconvaleszenten und bei geschwächter Verdauungskraft nach schweren Krankheiten ein erquickendes und sehr beliebtes Heilmittel.

Wien, den 13. Dezember 1878.

Dr. Loeff, Ober-Stabsarzt. Dr. Porias, Stabsarzt.

Warnung.

Man fordere nur die ersten echten Johann Hoff'schen Malzfabrikate mit der durch das k. k. Landesgericht in Oesterreich u. Ungarn eingetragten Schutzmarke (Bildniß des Erfinders). Dem unechten Erzeugniß Anderer fehlen die Heilkräuterstoffe und die richtige Bereitungsweise der Johann Hoff'schen Malzfabrikate und können nach Aussage der Aerzte schädlich auf die Gesundheit wirken.

Hauptdepot: L. Holenia, Josef v. Makovitzky, ferner in allen grösseren Apotheken des Landes.

634 14—5

Unter 2 fl. wird nichts versendet.

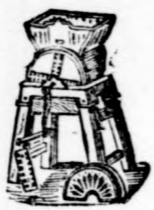
A Steinhübel-féle

KERT

1884. ápril hó 1-től bérbe adó vagy eladó.

3—2

Bővebben Divald Károlynál.

„TRIUMPH“ szab. répa- és gyökérvágó tömör vas és acél, felülmulhatlannak ismert. Képesség óránként 700—2500 kilo durvább vagy finomabb szeletre ára 25 frttól 50 forintig.

Továbbá: 5—3

Szecsavágó-gép ára csak 35 frttól 45 frtig, tömör vas- és acélból, szalma és egyéb zöld abrakvágó 4-féle hosszúságú vágással. Kapható KRAUSS & C. cs. k. szab. gépgyárában Bécs, (Währing.)

Gépész-tanonczul

felvétetik egy jó házból való 15—16 éves, erős fiu az

Eperjesi Bankegylet
könyvnyomdájában.

Als Maschinisten-Lehrling

wird ein 15—16 Jahre alter, starker Bursche aus gutem Hause aufgenommen in der

Buchdruckerei
des Eperieser Bankvereins.

Főutcza 129-ik számú házámban egy

udvari lakás,

melyben jelenleg a m. k. adófelügyelőség van elhelyezve, jövő évi márczius 1-től bérbe adó. Bővebb tudósítással szolgál az alólírott tulajdonos.

Ein schönes Hofquartier

in meinem, Hauptgasse Nr. 129 gelegenen Hause, welches gegenwärtig das kön. ung. Steur-Inspektorat inne hat, ist am 1. März k. J. zu vermieten. Nähere Auskunft ertheilt der unterschriebene Eigenthümer.

661 3—3

Haitsch Lajos.

KARÁCSONYI és UJÉVI

ajándékok

a legolcsóbb áron kaphatók

WINTER B.

m. k. dohány-főtőzsdéjében

Pénztárczák.

Névjegy-tárczák.

Szivartárczák.

Tajtékpipák.

Dohányszelenczék stb.

2—2

Legolcsóbb sorsjegy

Magyar vöröskereszt-egylet sorsjegyei

1890-ig évenként 3 húzás nagy nyereményekkel.

1884-ben három főnyeremény, mindegyik

50,000 forinttal.

A legkisebb nyeremény 6 forinttól 10 forintig emelkedik.

Ezen sorsjegyek kaphatók:

A „Magyar Leszámitoló- és Pénzváltó-Banknál“ Budapesten

valamint minden bank- és váltóháznál az országban.

656 4—3

E

A
33

ide intézendő

Az Eperjesi
ide intézendők

T

Két é
köre a rég
ban lap —
csak úgy
szerkesztés
fizetheti —
olvasóinkho
szeptet, ami
szokásban
hivatalhoz
től kezdve
egyikének
mát, jövőre
fog járnai.

Az

E

A va
volna, mi
hatlan tén
közgazdas
anyagis
emelkedés
élnék forg

A első

A me
leséget.

Az. l

hatlan hiba

Tarp

már csak

ellenkező

seinek egy

bernek mo

lelketlen r

Mind

Azok

ben, a m

hiúnak és

itt küzdő

erkölcsi.

volna meg

vezethető.

tekintend

semmit se

kötelesség

ségéből.

és erkölci

vatalos c

Szke

ről volt s

sok nő á

de nem

Az

szeretni.

Me

Re

ábrándoz

Me

gazdag,

sok szép

— a há

narchián

tikus al

és felesé

bizalmat

Im

kásos sz

dött, ho

zalmat

könnyen

gáltatna